

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: **Euro Queen a.s.**
sídlem V Holešovičkách 1443/4, Praha 8
zastoupena advokátem JUDr. Davidem Mášou
sídlem Na Zderaze 1275/15, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu pro Liberecký kraj ze dne 8. 9. 2021, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta JUDr. Davida Máši, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto

rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítnul její odvolání a potvrdil usnesení Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 7. 2021, sp. zn. X.
2. Tímto usnesením správní orgán I. stupně jako věcně příslušný správní orgán podle § 97 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, rozhodl podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o žádosti žalobkyně ze dne 17. 6. 2021 ve věci povolení k umístění herního prostoru –X s názvem „X“ na adrese X, X, na období do 10. 2. 2024, tak, že se řízení zastavuje pro zjevnou právní nepřípustnost – pro rozpor s § 48 odst. 2, tj. v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté, z důvodu vydaného a platného rozhodnutí o povolení k umístění herního prostoru uvedeného kasina na předmětné adrese ze dne 24. 8. 2020, ev. č. X, na dobu do 15. 12. 2021. V odůvodnění usnesení správní orgán I. stupně uvedl, že žalobkyně nepředložila pravomocné rozhodnutí o zrušení povolení k umístění herního prostoru ze dne 24. 8. 2020 s platností do 15. 12. 2021, proto žádané povolení na dobu do 10. 2. 2021 nelze vydat. Žádost je zjevně právně nepřípustná, vydané platné povolení představuje překážku věci rozhodnuté - jde o dvě stejná rozhodnutí, která se liší pouze délkou platnosti, ale částečně se dobou překrývají.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaný usnesení o zastavení řízení potvrdil. V úvodu upozornil na vydání Sdělení ze dne 25. 8. 2021, v němž dospěl k závěru, že zde nejsou důvody k zahájení řízení z moci úřední, k převzetí věci z moci úřední, ani k zahájení přezkumného řízení. Podle žalovaného nelze přechodné ustanovení čl. 3 obecně závazné vyhlášky statutárního města Jablonec nad Nisou č. 2019/1 vykládat jako možnost podat novou žádost o povolení technické hry, ale v souvislosti s referendem, které dopadlo jednoznačným výsledkem pro zamezení provozu výherních hracích přístrojů, atd. Dle § 49 zákona o místním referendu rozhodnutí je závazné pro zastupitelstvo obce, zastupitelstvo statutárního města a orgány statutárního města. Žalovaný odkázal na § 98 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, podle něhož se povolení nevydává, pokud je v rozporu s platnou místní obecně závaznou vyhláškou, což by v daném případě bylo. Od přijetí nové obecně závazné vyhlášky dne 16. 4. 2019 by vydávání nových povolení na dobu přesahující termín nabytí účinnosti 1. 8. 2021 bylo v rozporu se zákonem o hazardních hrách, zákonem o obcích, zákonem o místním referendu a zákonnou vůlí samosprávy a rozhodovací vůlí voličů. Správní orgán I. stupně nepochybil, protože z důvodu § 48 a § 66 správního řádu a § 98 zákona nelze vydat významově stejné duplicitní rozhodnutí ve věci během doby platnosti pravomocného rozhodnutí. Pokud se žalobkyně dovolávala toho, že ve skutkově a právně obdobném případě jí bylo obecním úřadem městské části Praha 9 povolení k umístění herního prostoru za současného zrušení předchozího rozhodnutí vydáno, jde o skutkově významnou odchylku, neboť v případě hlavního města Prahy, resp. městské části Praha 9 neproběhlo právně závazné místní referendum o zákazu hazardu.

II. Žaloba

4. Žalobkyně předeslala, že je provozovatelem jmenovaného kasina na uvedené adrese na

základě rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 8. 2020, podle něhož je oprávněna provozovat v tomto herním prostoru též tzv. technickou hru do 15. 12. 2021. Upozornila na to, že obecně závazná vyhláška statutárního města Jablonec nad Nisou č. 1/2019 ze dne 16. 4. 2019 nabyla účinnosti až dne 1. 8. 2021 a obsahuje čl. 3, který upravuje výjimku ze zákazu provozování technické hry, kdy technickou hru povolenou před dnem účinnosti této vyhlášky lze provozovat nejdéle do doby platnosti vydaného povolení.

5. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem, že žádané povolení a povolení ze dne 24. 8. 2020 představují stejnou věc, a proto je žádost zjevně právně nepřípustná z důvodu překážky věci rozhodnuté. Případná překážka věci rozhodnuté by měla být důvodem zamítnutí žádosti, nikoliv zastavení řízení. Argumentovala tím, že žádost o vydání povolení byla podána na odlišné období, původně až do 24. 2. 2024, dne 26. 7. 2021 byla žádost omezena na dobu do 10. 2. 2024, zatímco stávající povolení končí dne 15. 12. 2021. Protože zákon podání žádosti nezakazuje, nejde o žádost zjevně právně nepřípustnou. Zastavením řízení správní orgán I. stupně nerozhodl o povolení na žádanou dobu.
6. Poukázala na to, že pokud jde o překryv stávajícího povolení a žádaného povolení, tedy dobu od 1. 8. do 15. 12. 2021, navrhla několik řešení, aby k takové situaci nedošlo. Nakonec situaci řešila omezením žádosti o povolení pro dobu po 16. 12. 2021, s navrženým řešením se správní orgán I. stupně nevypořádal. Přitom i bez podnětu mohl situaci vyřešit tak, že by žádost v části týkající se doby do 15. 12. 2021 zamítl, případně v této části řízení zastavil, a dalším výrokem by zbytku žádosti vyhověl a vydal povolení na dobu od 16. 12. 2021 do 24. 2. 2024, případně do doby platnosti tzv. základního povolení.
7. Nezákonnost rozhodnutí žalovaného žalobkyně spatřovala v tom, že se žalovaný nezabýval jejími odvolacími argumenty, zejména se nevypořádal s námitkou, že se nejedná o stejnou věc. Rozhodnutí žalované je založeno na úsečných prohlášeních a nepravdivých výrocích nebo skutečnostech, které nebyly v řízení dokládány. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že jde o duplicitní rozhodnutí a stejnou věc. Namítala, že její situace v Jablonci a v hlavním městě Praha byla právně shodná; rozhoduje se podle práva, nikoli dle výsledku referenda; podat žádost nebylo zakázáno a přechodné ustanovení obecně závazné vyhlášky provoz umožňuje s tím, že referendum nemá právní sílu ovlivnit právní výklad pozdější závazné vyhlášky. Nesouhlasila s tím, že vydání povolení by bylo nad rámec obecně závazné vyhlášky s odkazem na existenci přechodného ustanovení. Správní orgány měly rozhodovat podle právního stavu účinného ke dni 27. 7. 2021, kdy byla účinná obecně závazná vyhláška č. 3/2015, která provozování technické hry na žádaném místě umožňuje ke dni rozhodování správního orgánu I. stupně, což umožňuje i obecně závazná vyhláška č. 1/2019 i po 1. 8. 2021.
8. Závěr žalovaného nebyl přezkoumatelným způsobem odůvodněn, není zřejmé, jaké přesné ustanovení § 48, § 66 správního řádu měl žalovaný na mysli. Žalovaný, stejně jako z velké části správní orgán I. stupně, opomněl vypořádat odvolací argumenty, že nejde o tutéž věc – byla zde rozdílná doba a zčásti jiné podklady pro rozhodnutí, žádost byla dne 25. i 27. 7. 2021 upravena tak, aby rozhodnutí nepůsobila vedle sebe (účinnost nového povolení od 16. 12. 2021 či od skončení účinnosti předchozího), z předběžného právního názoru správního orgánu I. stupně vyplynulo, že by bylo vydáno povolení jen do 31. 7. 2021, zatímco současné povolení bylo platné do 15. 12. 2021, tedy žalobkyně žádala rozhodnutí o jiném

obsahu, než jaké má. Žalovaný se nevypořádal s námitkou, že vydáním povolení s účinností od 16. 12. 2021 by nevzniklo více práv, a bylo by 4,5 měsíce na přezkoumání a případné zrušení rozhodnutí přezkumnými orgány. Dále opomněl žalovaný vypořádat námitku, že správní orgán I. stupně nutil žalobkyni připravit se o stávající právo a získat menší, tedy stávající povolení zkrátit na dobu do 31. 7. 2021 namísto do 15. 12. 2021. Dále argument, že stávající povolení bylo vydáno za stejného právního stavu jako žádané, tedy v době účinnosti obecně závazné vyhlášky č. 2015 a v době platnosti vyhlášky č. 1/2019 a před její účinností. Také že správní orgán I. stupně při ústním seznámení s podklady dne 26. 7. 2021 žalobkyni přislíbil, že následujícího dne nerozhodne, přesto tak učinil a nepřihlédl k podání, které žalobkyně učinila dne 27. 7. 2021. Nebyl vypořádán argument, že správní orgán I. stupně ignoroval stav práva, rozhodoval podle neúčinného stavu a přihlížel pouze k jedné z norem. Pokud přihlížel k budoucímu zákazu, měl rozhodně přihlédnout i k budoucí výjimce ze zákazu. Žalovaný také nevypořádal námitku, že nebyl rozdíl v podstatné struktuře práva v Praze a v Jablonci nad Nisou.

9. Žalobkyně namítala, že jí žalovaný neumožnil vyjádřit se k podkladům napadeného rozhodnutí a neseznámil ji s předběžným názorem.
10. V závěru žalobkyně namítala, že obecně závazná vyhláška č. 1/2019 je nezákonná, jak dokládá rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie C-311/19 ze dne 3. 12. 2020, vydaného z podnětu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 5 As 177/2016-61.
11. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný v reakci na žalobní námitky uvedl, že vydal Sdělení ze dne 25. 8. 2021, č. j. X, v němž neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, ani zahájení řízení z moci úřední, či k převzetí věci z moci úřední. Žalovaný dále uvedl shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí.
13. K jednotlivým námitkám opakovaně konstatoval, že rozhodnutí byla vydána v souladu s § 48 odst. 2 správního řádu, neboť ve věci bylo přiznáno totéž právo provozování totožné činnosti v totožném herním prostoru, a to na dobu, kterou již nelze podle § 98 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách a § 12 odst. 1 tohoto zákona novým řízením prolongovat. Žádost se stala v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu právně nepřípustnou. Obecně závazná vyhláška zakazuje provoz hazardu v obci počínaje dnem 1. 8. 2021, k pokračování provozu hazardu v obci podle předchozí obecně závazné vyhlášky nejsou splněny podmínky samosprávou provozovatelům kladené, byly ukončeny smlouvy o spolupráci. Povolující rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 8. 2020 k účelové žádosti bezprostředně navazující na předčasně ukončené učiněné, vydané podle obecně závazné vyhlášky z roku 2015, bylo vadné ve své době účinnosti, protože bylo učiněné během běžící doby výpovědi smluv o spolupráci a zároveň v době, kdy již byla platná hazard v obci zakazující nová obecně závazná vyhláška s počátkem účinnosti od 1. 8. 2021. Toto zvýhodnění ve svém stanovisku správní orgán I. stupně uvedl.

14. Dále žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně nebyl vázán přístupem městské části hlavního města Praha 9 a že právní stav věci považuje za odlišný. V případě městské části jde o výkon svobodné rozhodovací vůle samosprávy podle § 84 odst. h) zákona o obcích, v případě věci žalobkyně jde o zákonnou povinnost samosprávy uloženou jí § 49 zákona č. 22/2004 Sb. jako důsledek výsledku místního referenda, které skončilo drtivým výsledkem požadujícím bezodkladný konec provozu hazardu ve městě.
15. Nato žalovaný obšírně popsal vývoj a podstatu obecně závazných vyhlášek vydaných statutárním městem Jablonec nad Nisou, které se týkaly úpravy hazardních her. V závěru žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby bez náhrady nákladů řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
17. Soud vycházel z následujících rozhodných skutečností:
18. Rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 24. 8. 2020, ev. č. X, bylo nahrazeno dosavadní rozhodnutí ze dne 15. 4. 2019 a žalobkyni bylo uděleno povolení k umístění kasina „Casino Zlatý kříž“ na předmětné adrese, mj. k provozování technické hry, jejíž provozování bylo povoleno základním povolením Ministerstva financí sp. zn. MF-29535/2017/34, a to na dobu do 15. 12. 2021.
19. Žádostí ze dne 17. 6. 2021, doručenou správnímu orgánu I. stupně dne 18. 6. 2021, žalobkyně požádala o vydání povolení k umístění herního prostoru na předmětné adrese na základě shodného základního povolení, tedy mj. technické hry, s dobou platnosti na 3 roky, s účinností od 23. 7. 2021. Současně požádala o zrušení dosavadního povolení k umístění herního prostoru. Dne 19. 7. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni, aby se seznámila s podklady pro rozhodnutí. Sdělil jí, že podklady směřují k zamítnutí, případně částečnému zamítnutí žádosti, a to z důvodu existence stále platného rozhodnutí k umístění herního prostoru a žalobkyně dosud zrušení dosavadního platného povolení nedoložila. I pro případ doložení rozhodnutí o zrušení povolení k umístění herního prostoru podklady směřují k zamítnutí žádosti v části, neboť je platná obecně závazná vyhláška č. 1/2019, která nabývá účinnosti dne 1. 8. 2021 a která zakazuje provozování technické hry, proto lze povolit provoz technické pouze do 31. 7. 2021.
20. Dne 26. 7. 2021 žalobkyně podala obsáhlé vyjádření k podkladům. Další podání ve věci žalobkyně učinila dne 27. 7. 2021. Namítala, že předešlé povolení ze dne 24. 8. 2020 jí bylo vydáno za stejného právního stavu jako žádané, tedy za platnosti vyhlášky č. 1/2019, a to před její účinností. Nesouhlasila s tím, že správní orgán I. stupně přihlédne k budoucímu zákazu provozování technické hry, nikoli však k budoucí výjimce ze zákazu pro již vydaná povolení. Jako možnost se podle žalobkyně nabízí nové povolení na dobu do 10. 2. 2024,

s účinností ke dni zrušení či pozbytí platnosti dosavadního povolení, jak bylo navrženo. Do té doby bude žalobkyně legálně provozovat na základě stávajícího povolení.

21. Dne 27. 7. 2021 správní orgán I. stupně zastavil řízení o žádosti, odvolání podané žalobkyní pak žalovaný zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil se shora uvedeným odůvodněním.
22. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s usnesením správního orgánu I. stupně, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k umístění herního prostoru ve smyslu § 97 a násl. zákona o hazardních hrách, a to z důvodu existence překážky pravomocně rozhodnuté věci v podobě povolení k umístění herního prostoru kasina na shodné adrese ze dne 24. 8. 2020, s dobou platnosti do 15. 12. 2021, podle § 66 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 48 správního řádu.
23. Podle § 48 odst. 2 správního řádu *přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.*
24. Podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřípustná.*
25. Ustanovení § 48 správního řádu stanoví překážky řízení. Dle odst. 1 je překážkou řízení tzv. překážka litispendence, tedy překážka zahájeného správního řízení u správního orgánu o téže věci, která je výslovným důvodem zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu. Odst. 2 pak stanoví překážku *rei iudicatae*, tedy překážku věci pravomocně rozhodnuté, je-li splněna podmínka totožnosti práva či povinnosti. Nutno dodat, že překážku *rei iudicatae* vytvoří správní rozhodnutí, kterým bylo právo pravomocně přiznáno či povinnost pravomocně uložena, nikoli rozhodnutí negativní, zamítavé. Rovněž zjištění překážky věci pravomocně rozhodnuté je důvodem zastavení řízení. Ustanovení § 66 správního řádu však na rozdíl od překážky litispendence dle § 48 odst. 1 správního řádu výslovně na překážku *rei iudicatae* nepamatuje. V úvahu tak připadá zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu z důvodu, že jde o žádost zjevně právně nepřípustnou, neboť nelze žádat o právo, které již bylo pravomocně přiznáno (srov. Správní řád, komentář, 4. vydání, autorů Jemelka, Pondělíčková, Bohadlo, C. H. Beck, 2013, str. 227). Případně by bylo zřejmě možné jen obecně odkázat na ustanovení § 66 správního řádu, namísto § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, jak naznačuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2012, č. j. 4 Ads 165/2011-151 (shodně rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 1. 2017, č. j. 60 Ad 7/2015-49; rozsudky dostupné na www.nssoud.cz).
26. Podle § 68 odst. 3 věta první správního řádu *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.* Citované ustanovení zakládá správním orgánům povinnost vydané rozhodnutí řádně odůvodnit. Nedostatky odůvodnění mohou způsobit až nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro

nesrozumitelnost či nedostatek důvodů.

27. Nesrozumitelným je rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jak bylo ve věci rozhodnuto. Taková vada rozhodnutí může být způsobena např. absencí některého výroku, zásadními jazykovými nedostatky vyjádření výroku, vnitřní rozporností rozhodnutí, ať již jeho výroků či výroků a odůvodnění rozhodnutí, případně zásadní nesrozumitelností odůvodnění. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů lze uvést, že se primárně týká nedostatků jeho odůvodnění. Nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů je takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jaké skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, na základě jakých důkazů tak učinil, jak se vypořádal s námitkami a návrhy účastníka řízení, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů, podle kterých právních norem rozhodoval a proč. Rozhodnutí odvolacího orgánu se považuje za nepřezkoumatelné také tehdy, jestliže z něj není zřejmé, jak se vypořádal s odvolacími námitkami účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).
28. Soud se nejprve musel vypořádat s námitkami, z nichž žalobkyně dovozovala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, neboť pouze přezkoumatelné správní rozhodnutí může být předmětem meritorního soudního přezkumu. Pokud žalobkyně napadenému rozhodnutí vytýkala nepřezkoumatelnost z důvodu absence odkazu na konkrétní právní normy, soud ji nepřisvědčil. Napadené rozhodnutí tvoří, s ohledem na zásadu jednoty řízení, s rozhodnutím vydaným v prvním stupni řízení jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). V posuzované věci je z rozhodnutí žalovaného zřejmé, že se s rozhodnutím a odůvodněním správního orgánu I. stupně ztotožnil, včetně právního posouzení věci. Je tedy nepochybné, že žalovaný měl za to, že vydání meritorního rozhodnutí o podané žádosti brání překážka věci rozhodnuté ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu (viz též str. 12 rozhodnutí), a proto je třeba řízení zastavit v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu z důvodu podání právně nepřípustné žádosti, jak bylo výslovně uvedeno ve výrokové části prvostupňového usnesení v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu. Pokud žalovaný v závěru odůvodnění svého rozhodnutí hovořil o „*příkrostiti rozporu se zákonem o hazardních hrách, o obcích, o místním referendu, o zákonné vůli samosprávy, o rozhodovací vůli oprávněných voličů ...*“, nelze tento obecný závěr vytrhávat z kontextu celého odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný v předchozích pasážích odůvodnění uvedl, že obecně závaznou vyhlášku č. 1/2019 je třeba vnímat v kontextu výsledku místního referenda, které je podle § 49 zákona o místním referendu právně závazné, s tím, že je to § 98 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, který brání správnímu orgánu vydat povolení k umístění herního prostoru, pokud to je v rozporu s místní obecně závaznou vyhláškou.
29. Důvodné jsou ale námitky, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal se zásadní argumentací žalobkyně, že není dána překážka věci pravomocně rozhodnuté, protože nejde o tutéž věc. Zcela stručné odůvodnění usnesení o zastavení řízení, v němž správní orgán I. stupně na výhrady žalobkyně týkající se rozdílné doby, na kterou by bylo povolení k umístění herního prostoru na uvedené adrese k její žádosti vydáno, výslovně nereagoval, žalovaný nedoplnil, jednotlivými argumenty žalobkyně se nezabýval, neuvedl, proč je považuje za liché, mylné nebo vyvrácené. Ačkoli

do textu odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný zahrnul doslovný text obsáhlých vyjádření žalobkyně ve věci ze dne 25. 7. a 27. 7. 2021, na která žalobkyně výslovně odkázala v ústně podaném odvolání (viz protokol o ústním jednání u správního orgánu I. stupně konaném dne 28. 7. 2021) a která tedy žalovaný zjevně považoval za součást odvolání, nijak na argumenty žalobkyně nereagoval, nevypořádal se s námitkami týkajícími se nestejné délky doby platnosti dosavadního a žádaného povolení a zčásti jiných podkladů pro rozhodnutí, dále s námitkami, v nichž žalobkyně zpochybňovala duplicitu rozhodnutí, zejména nereagoval na navrhané řešení navázání účinnosti nového povolení na skončení doby platnosti stávajícího ke dni 15. 12. 2021. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, jak s těmito požadavky žalobkyně a tvrzenými úpravami žádosti žalovaný naložil, jak je z hlediska obsahu žádosti ze dne 17. 6. 2021 vnímal. Strohý závěr žalovaného, že nelze vydat významově stejné rozhodnutí ve věci během platnosti pravomocného rozhodnutí ve stejné věci, tak zůstal neodůvodněn, neboť žalovaný se s protiargumenty žalobkyně nevypořádal. Tyto deficity odůvodnění rozhodnutí nebyly zhojeny ani odkazem žalovaného na Sdělení ze dne 25. 8. 2021, neboť i v citovaném závěru tohoto Sdělení žalovaný pouze s obecným odkazem na § 48, § 66 správního řádu a § 98 zákona (zjevně dle smyslu celého odůvodnění rozhodnutí měl žalovaný na mysli zákon o hazardních hrách) konstatoval existenci platného pravomocného rozhodnutí ve stejné věci, aniž by vypořádal námitky, že se o stejnou věc nejedná a dosavadní platné povolení rozhodnutí o žádosti nebrání (viz str. 3 rozhodnutí žalovaného). Žalovaný nevypořádal ani námitky, kterými žalobkyně správnímu orgánu I. stupně vytýkala, že se s její argumentací, kterou k věci podala, ve vydaném usnesení nevypořádal. Nikterak se žalovaný nevyjádřil ani k tomu, že předchozí povolení ze dne 24. 8. 2020 bylo vydáno za shodného právního stavu, nevyjádřil se k námitce nestejného přístupu k označené vyhlášce. Nezabýval se ani argumentací žalobkyně v dalších podáních žalobkyně, jejichž doslovné znění do svého rozhodnutí rovněž zahrnul.

30. Vlastní právní úvahy žalovaný vyjádřil v podstatě jen ve vztahu k námitkám týkajícím se § 2 odst. 4 správního řádu, aby bylo ve skutkově a právně shodných případech rozhodováno stejně, na jejichž podporu žalobkyně odkázala na rozhodnutí o vydání povolení k umístění herního prostoru a zrušení předchozího povolení Úřadu městské části Praha 9, při existenci obdobné právní úpravy dané obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy. Závěry žalovaného na str. 15 napadeného rozhodnutí považuje soud za nesprávné. Skutečnost, že vydání vyhlášky hlavního města Praha na rozdíl od vydání obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 nepředcházelo místní referendum o zákazu hazardu, nemá na právní povahu a závaznost obecně závazné vyhlášky přijaté příslušnými orgány samosprávy obce žádný vliv. Nelze proto dospět k závěru, že jde o věc zcela skutkově odlišnou, není zde relevantní rozdíl ve „významnosti samosprávné vůle“, jak konstatoval žalovaný. Ve shodě s tím, co k věci uvedla žalobkyně, připomíná soud, že v případě rozhodování o žádosti o vydání povolení k umístění herního prostoru jde podle § 97 odst. 1 zákona o hazardních hrách o výkon přenesené působnosti obecního úřadu obce, přičemž limitem jeho rozhodování jsou v souladu s § 98 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona také zásady pro umístění herního prostoru upravené obecně závaznou vyhláškou obce. Z tohoto pohledu se o odlišný případ nejednálo. V souvislosti s právě uvedeným považuje soud za potřebné vyjádřit se k odkazu žalovaného na § 49 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů. Uvedené ustanovení deklaruje závaznost rozhodnutí v místním referendu, nicméně jde o závaznost pro uvedené orgány dané obce v rámci zajišťování

samostatné působnosti, a nezavazuje je, pokud vykonávají zákonem svěřenou státní správu v rámci přenesené působnosti [srov. KOPECKÝ, Martin. Zákon o místním referendu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-1-18]. ASPI_ID KO22_2004CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X, k § 49].

31. Námitku porušení procesních práv žalobkyně před vydáním rozhodnutí o odvolání soud opodstatněnou neshledal. Žalovaný v odvolacím řízení nedoplňoval podklady pro rozhodnutí, ani nezaujal jiný právní názor, který by jeho rozhodnutí s ohledem na dosavadní průběh řízení činil překvapivým (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34), proto nebyl povinen podle § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí umožnit žalobkyni vyjádřit se k podkladům a seznámit ji s předběžným náhledem na věc.
32. V závěru žaloby žalobkyně bez bližšího odůvodnění vznesla námitku nezákonnosti obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 s odkazem na rozsudek SDEU C-311/19 ze dne 3. 12. 2020. Zde je třeba si uvědomit, že nosným důvodem prvostupňového usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobkyně ze dne 17. 6. 2021 nebyl zákaz technických her dle obecně závazné vyhlášky č. 1/2019. Pokud se žalovaný věnoval této otázce, činil tak v reakci na dílčí odvolací námitky žalobkyně. Vzhledem k právě uvedenému není namístě, aby se soud otázkou nezákonnosti obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 ve světle závěrů rozsudku SDEU C-311/19 a navazující judikatury správních soudů v této fázi zabýval. Z tohoto důvodu soud, byť si je vědom existující judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 6 As 120/2020-38), ani nevyzýval statutární město Jablonec nad Nisou, aby v probíhajícím řízení hájilo své subjektivní právo na samosprávu ve smyslu čl. 100 odst. 1 věta první Ústavy ČR. Jak již bylo uvedeno, zákaz hazardních her v podobě technické hry dle zmíněné obecně závazné vyhlášky nebyl důvodem zastavení řízení o žádosti, a ani soud tedy neměl důvod se případnou nezákonností zmíněné vyhlášky zabývat, k meritornímu přezkumu napadeného rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti soud nepřistoupil.
33. Důkazy, které označili žalobkyně a žalovaný, soud neprováděl, neboť je považoval za nadbytečné pro posouzení namítaných vad rozhodnutí žalovaného. Ostatně řada listin, které byly účastníky označeny jako důkazy, byly součástí správního spisu, jímž soud dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).

V. Závěr a náklady řízení

34. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu důvodnou a rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
35. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. Jeho povinností bude znova rozhodnout o odvolání žalobkyně, přičemž se bude muset vypořádat s veškerou odvolací argumentací žalobkyně, zejména s námitkami, jimiž žalobkyně brojila proti závěru, že jde o rozhodnutí o téže věci, vzhledem k době platnosti povolení, a svoje úvahy přezkoumatelným způsobem vyjádřit v odůvodnění rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

36. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
37. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
38. V uvedené věci měla úspěch žalobkyně, soud jí proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, náleží jí tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Výše odměny a náhrady hotových výdajů byla stanovena v rozsahu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Odměna byla stanovena v souladu s § 7, § 9 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby, přičemž soud odměnu počítal za 2 úkony právní služby ve smyslu § 11 písm. a), d) advokátního tarifu, tedy ve výši 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, tedy celkem ve výši 600 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 1 428 Kč. Celkem činily náklady na odměnu a zastoupení žalobkyně částku 8 228 Kč, k níž soud připočetl částku 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Žalovanému soud uložil, aby celkovou náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč zaplatil žalobkyni k rukám jejího advokáta v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 26. leden 2022.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu